

ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນພິການ ແຂວງເຊກອງ ໃນກິດຈະກຳລ້ຽງໝູ

1. ຄວາມເປັນມາຂອງກິດຈະກຳ

ໂຄງການສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນພິການດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຂວງເຊກອງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບ
ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານຂອງປະເທດ ອົດສະຕາລີ, ໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການນຶ່ງປີ. ໂຄງການນີ້ເລີ່ມ
ຕົ້ນອອກແບບກິດຈະກຳເພື່ອປັບປຸງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຄົນພິການແລະຄອບຄົວ ໂດຍການລົງສຳຫຼວດ
ອຸປະສັກ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຄົນພິການແລະຄອບຄົວໃນກິດຈະກຳການດຳລົງ
ຊີວິດ. ການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວໄດ້ດຳເນີນໄປໃນໄລຍະ 3 ເດືອນ. ທີມງານລົງສຳຫຼວດປະກອບມີ:

- ຕາງໜ້າພະແນກ ແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ
- ຕາງໜ້າພະແນກ ແຮງງານແລະສະຫວັດດີການເມືອງ
- ປະທານສະມາຄົມຄົນພິການ-ແຂວງເຊກອງ
- ພະນັກງານສະມາຄົມຄົນພິການ
- ພະນັກງານອົງການແຄຣ໌ ຫ້ອງການແຂວງເຊກອງ

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດແລະການປຶກສາຫາລືກັບຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວ 93 ຄົນໃນ 13 ບ້ານ
ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ, 8 ຄອບຄົວຕັດສິນໃຈລ້ຽງໝູ. ອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ,
ໂຄງການໄດ້ແຈກຢາຍໝູ 24 ໂຕໃຫ້ 8 ຄອບຄົວ, ຄອບຄົວນຶ່ງໄດ້ຮັບໝູ 03 ໂຕ, ໝູແມ່ສອງໂຕແລະໝູເທົ່ກ
ນຶ່ງໂຕ. ແຕ່ລະໂຕມີນ້ຳໜັກປະມານ 30 ກລ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ອາຍຸເກີນກວ່າ 06 ເດືອນຂຶ້ນໄປ.

ເປົ້າໝາຍ

ກິດຈະກຳທັງໝົດມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ຄົນພິການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອເປັນການປັບປຸງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມໃຫ້ແກ່ຄົນພິການອັນມີເປົ້າໝາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄົນພິການແລະຄອບຄົວ
2. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນພິການມີຈິດສຳນຶກເປັນເຈົ້າການແລະເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະກຳ
3. ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຄົນພິການອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳຫຼັງຈາກມີການປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງການວາງແຜນດ້ານການທາອາຫານໃຫ້ໝູ່ແລະຢາວັກຊີນ.
4. ນອກຈາກນີ້ແລະຄົນພິການແລ້ວ, ຜູ້ປົກຄອງແລະສະມາຊິກໃນຄອບຄົວມີວຽກເຮັດງານທຳ.

ຄວາມສຳເລັດ

ຈຳນວນໝູ່ໃນ 02 ຄອບຄົວຄົນພິການເພີ່ມຂຶ້ນ. ຄອບຄົວນາງທິດມີລູກໝູ່ເພີ່ມຂຶ້ນ 06 ໂຕ, ຄອບຄົວນາງຈັນມີໝູ່ເພີ່ມຂຶ້ນ 15 ໂຕ (ເບື້ອງຕົ້ນ 16 ຕາຍ 01 ໂຕ). ນອກນັ້ນຄົນຂ້າງບ້ານນາງຈັນໄດ້ຍື່ມໝູພໍ່ພັນຂອງລາວໄປປະສົມພັນແລະກໍໃຫ້ລູກໝູແກ່ລາວອີກນຶ່ງໂຕຄ່າປະສົມພັນ.

ຄອບຄົວຄົນພິການຄອບຄົວນຶ່ງໄດ້ຂົນເອົາຟືນອອກຈາກກະຕູບບ່ອນທີ່ຄົນພິການອາໄສຢູ່(ຕອນບໍ່ໄດ້ຮັບໝູແມ່ນເຮືອນລາວມີແຕ່ຟືນ), ເວລາໄດ້ໝູແລ້ວຄອບຄົວລາວໄດ້ເຮັດຝາເຮືອນໃຫ້ເປີດໂປ່ງເພື່ອໃຫ້ຄົນພິການແນມເບິ່ງໂລກພາຍນອກເຮືອນໄດ້. ເຫັນວ່າມີການປ່ຽນແປງທີ່ດີເກີດຂຶ້ນກັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງຄົນພິການ

ທີ່ຢູ່ແລະເບີໂທລະສັບໃນການຕິດຕໍ່:

ໂທລະສັບແລະແຟກຂອງອົງການແຄຣ໌ແຂວງເຊກອງ: 038 211 582

ທີ່ຢູ່ທາງອີແມວ: samnieng@carelao.org

ສະມາຄົມຄົນພິການແຂວງເຊກອງ

ໂທລະສັບ: 038 211 457

2. ວິທີການ

2.1 ການກະກຽມ

ກ່ອນຈະລົງເຮັດການປະເມີນ, ສະມາຄົມຄົນພິການແຂວງໄດ້ຈັດຈ້າງພະນັກງານຝຶກງານເຊິ່ງເປັນຄົນພິການທ້ອງຖິ່ນ 04 ຄົນເຂົ້າມາເຮັດວຽກແລະເປັນພະນັກງານຫຼັກໃນການເຮັດການສຳຫລວດ. ນອກຈາກພະນັກງານສະມາຄົມລົງເຮັດການສຳຫລວດແລ້ວ, ຫົວໜ້າສະມາຄົມແລະພະນັກງານຈາກໂຄງການແຄຣ໌ກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົງສຳຫລວດຄັ້ງນີ້. ການສຳຫລວດຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ 13 ບ້ານໃນເມືອງລະມາມ.

ການປະເມີນຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະເກັບກຳເອົາຂໍ້ມູນໃນເຊີງປະລິມານແລະຄຸນນະພາບເພື່ອຈະກຳນົດໄດ້ເຖິງອຸປະສັກແລະທາງອອກທີ່ກ່ຽວພັນກັບຊີວິດຂອງຄົນພິການ, ນອກນັ້ນກໍຍັງຈະເປັນ ການວາງແຜນໃຫ້ແກ່ໂຄງການ. ຂັ້ນຕອນການອອກແບບຕ່າງໆ, ການທົດສອບ, ການປະເມີນແລະການປ້ອນຂໍ້ມູນຕ່າງໆນັ້ນແມ່ນຈະຊ່ວຍຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຈັດການໂຄງການ ISPD ແລະພະນັກງານຝຶກງານຂອງສະມາຄົມເພື່ອຈະກຳນົດເອົາຊຸດຄຳຖາມແລະມີປະສິບການໃນການສຳພາດ.

ຫມາຍເຫດ: ການຈັດຈ້າງພະນັກງານແມ່ນຈະຄຳໜຶ່ງແລະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ບົດບາດຍິ່ງຊາຍ.

2.2 ການວາງແຜນ:

ທີມງານປະເມີນປະກອບມີພະນັກງານທີ່ມາຈາກພະແນກແຮງງານສະຫວັດດີການແຂວງແລະເມືອງ, ສະມາຄົມຄົນພິການແລະພະນັກງານອົງການແຄຣ໌ແຂວງເຊກອງ. ທີມງານໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມເພື່ອສົນທະນາໃນການຈັດວາງຕາຕະລາງ ແລະ ວິທີການແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງການສຳຫລວດ.

2.3 ການລົງສຳຫລວດ

ຄົນພິການທີ່ມີລາຍຮັບຕ່ຳແລະຄອບຄົວຂອງເຂົາ (ຄອບຄົວທຸກຍາກ) ຈະຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ. ພະນັກງານອົງການແຄຣ໌ຮ່ວມກັບຄະນະປະທານສະມາຄົມຄົນພິການແຂວງ ແລະ ພະນັກງານ ຂອງສະມາຄົມສ້າງ10 ເງື່ອນໄຂໃນການຄັດເລືອກເອົາຄົນພິການເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຫາລຽງຊັບຂອງໂຄງການ, 10 ເງື່ອນໄຂໃນການຄັດເລືອກເປົ້າໝາຍຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດມີຄື:

1. ຄົນພິການທີ່ມີຄວາມພິການທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງແລະຢູ່ໃນບ້ານເປົ້າຫມາຍ.
2. ຄົນພິການທີ່ອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວທີ່ຂາດເຂີນແລະທຸກຍາກ(ຕາມການຈັດລຳດັບການຢູ່ດີກິນດີຂອງບ້ານ)
3. ຄົນພິການທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານແລະສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີຂໍ້ຈາກໂຄງການ
4. ຄົນພິການທີ່ສະເໜີຂໍກິດຈະກຳທີ່ເໝາະສົມ (ໂຄງການສາມາດສະໜອງໃຫ້)
5. ຄົນພິການທີ່ມີຄວາມພ້ອມ, ດ້ານສະຖານທີ່ ແລະ ຄວາມອື່ນໆຕໍ່ກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີຂໍ

6. ຄົນພິການທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກນາຍບ້ານແລະທີມງານສຳຫລວດ (ພາຍຫລັງສຳເລັດການສຳພາດ, ທີມງານສຳຫລວດຈະປຶກສາຫາລືກັບນາຍບ້ານເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າກິດຈະກຳທີ່ຄົນພິການສະເໜີຂໍແມ່ນເໝາະສົມລັບຜູ້ກ່ຽວຫລືບໍ່?). ແລະໃນກໍລະນີດຽວກັນນັ້ນ, ນາຍບ້ານກໍຈະມີໂອກາດໃຫ້ຄຳເຫັນແລະໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ທີມງານແລະເຂົ້າໃຈເຖິງເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ໄດ້ຮັດກິດຈະກຳ (ການຊ່ວຍເຫຼືອ) ແລະ ນາຍບ້ານເປັນຜູ້ອະທິບາຍຊື່ແຈງເຫດຜົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຄັດເລືອກ.
7. ຄົນພິການທຸກປະເພດທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 18 ຫາ 60 ປີແລະ 60 ປີຂຶ້ນໄປຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຄວາມເໝາະສົມ. ສຳລັບຄອບຄົວທີ່ມີສະມາຊິກຄົນພິການທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍອາຍຸ 05 ຫາ 18 ປີ, ສະມາຊິກຄອບຄົວຜູ້ກ່ຽວສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ.
8. ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກສະມາສິກຄອບຄົວແລະມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ.
9. ແມ່ຍິງຄົນພິການທີ່ດ້ອຍໂອກາດຈະພິຈາລະນາເປັນພິເສດ.
10. ລາຍຮັບຂອງຄອບຄົວຕ່ຳກ່ວ 100,000 ກີບຕໍ່ເດືອນຫລື 1,000,000 ກີບຕໍ່ປີ.

2.4 ການຕິດຕາມ

ວຽກງານການຕິດຕາມກໍແມ່ນໜ້າທີ່ອັນນຶ່ງຂອງສະມາຄົມ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍໝູ່ໃຫ້ແກ່ຄົນພິການແລ້ວ ນຶ່ງອາທິດຕໍ່ມາ ພະນັກງານຈາກສະມາຄົມກໍໄດ້ລົງຢູ່ມຢາມຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດແຕ່ລະຄົນເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງວ່າໝູ່ທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍໄປນັ້ນກິນອາຫານດີຫລືບໍ່?, ໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຢ່າງຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່?, ລວມໄປເຖິງເບິ່ງຄ່າຊົນເປືອງຂອງຄອບຄົວພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບໝູ່ຈາກໂຄງການໄປແລ້ວ.

ເຄື່ອງມືຕິດຕາມທີ່ທີມງານນຳໃຊ້ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຕາຕະລາງ 01:

ວັນທີ	ລາຍການ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ	ໝາກຜົນ	ຄຳເຫັນ
01/10	ໂຄງການມອບໝູ		2,400,000 ກີບ	ໝູ 3 X 800,000 = 2,400,000 ກີບ
2/10	ເຮັດຄອກ	300,000 ກີບ		ໄມ້, ຕະປູ, ເຄື່ອງມຸງ =100,000 ກີບ. ຫ້ອງແລະອຸປະກອນ =100,000ກີບ
2/10	ອາຫານໝູ	50,000 ກີບ		ຮຳ 20 ກລx2500=50,000 ກີບ

5/10	ອາຫານໝູ	10,000 ກີບ		ມັນຕົ້ນຈາກສວນ= 2ກລx 5000=10,000ກີບ
03/12	ຂາຍລູກໝູ		100,000 ກີບ	10 ກລx 10,000= 100,000 ກີບ

ຕາຕະລາງ 02

ວັນທີ	ໝູທີ 01	ໝູທີ 02	ໝູທີ 03
15/10	35 ກລ	42 ກລ	27 ກລ
13 /11	30 ກລ	43 ກລ	25 ກລ

ໃນການຕິດຊັງນ້ຳໜັກໝູເວລາລົງຕິດຕາມຄັ້ງນີ້ ເມື່ອເຫັນຜົນອອກມາຕາມຕາຕະລາງຂ້າງເທິງເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວທີມງານວາງແຜນຮັບມືດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ໝູທີ 01, ນ້ຳໜັກຫລຸດ,

ທີມງານໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບຄອບຄົວຄົນພິການເພື່ອຫາສາເຫດ (ສະມາຄົມຄົນພິການກໍໄດ້ແນະນຳ) ແລະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກວິຊາການຂອງຫ້ອງການກະສິກຳເມືອງຫລືຜູ້ຮ່ວມງານອື່ນໆ.

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການລັງໝູນີ້ຈະບໍ່ເປັນພາລະອັນຫນັກຫນ່ວງແກ່ຄອບຄົວທີ່ມີຖານະປານກາງ, ສ່ວນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກບໍ່ມີກິນນັ້ນຈະເປັນພາລະຢ່າງສູງ. (ໃນກໍລະນີນີ້, ຄອບຄົວຈະມີບັນຫາໃນເບື້ອງຕົ້ນເມື່ອໄດ້ຮັບໝູ). ດັ່ງຈະເຫັນໄດ້ໃນກໍລະນີຕໍ່ໄປນີ້:

ກໍລະນີສຶກສາທີ 01:

ຄອບຄົວຄົນພິການທີ່ບ້ານເພຍໄຫ່ມມີສະມາຊິກທັງໝົດ 06 ຄົນ. ມີພໍ່ແມ່ແລະລູກ 04 ຄົນເປັນຊາຍທັງໝົດ ລູກຜູ້ທີ່ 01 ອາຍຸ 07 ປີ (ເປັນເປ້ຍລ່ອຍແຕ່ເກີດ), ຜູ້ທີ່ 02 ອາຍຸ 06 ປີ, ຜູ້ທີ່ 03 ອາຍຸ 03 ປີ ແລະຜູ້ຕໍ່ໄປອາຍຸຫລຸດລົງ. ຄອບຄົວນີ້ເປັນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ ພວກເຂົາຈະຫາເຊົ້າກິນຄ່ຳ. ອາຊີບຫລັກຄືການຫາປາໂດຍໃຊ້ມອງແກ່ລຽບຕາມລຳນ້ຳເຊກອງ. ນອກນັ້ນກໍອາໄສກິນພືດສວນຄົວເຊັ່ນການປູກຜັກບົວ, ຜັກທຽມແລະຜັກອື່ນໆໄວ້ກິນປະຈຳວັນ, ບາງຄັ້ງກໍເອົາໄປຂາຍຕາມຕະຫລາດ. ສ່ວນຜູ້ເປັນຜົວກໍຈະໄປຊົ່ວນແຮ່ຊາຍຂຶ້ນລົດຫລືຮັບຈ້າງເປັນກຳ

ມະກອນກໍ່ສ້າງເພື່ອໄດ້ເງິນມາຊື້ສູ່ລູກກິນປະຈຳວັນ. ບາງວັນກໍ່ບໍ່ມີອາຫານກິນ. ບາງວັນກໍ່ຊື້ອາຫານຈາກຕະຫລາດ ມາກິນລ້ຽງຄອບຄົວແລະສ່ວນທີ່ເຫລືອລ້ຽງໝູ, ບາງຄັ້ງໝູບໍ່ມີອາຫານກິນເປັນເວລາ 02 ຫາ 03 ວັນ ຍ້ອນເຈົ້າ ຂອງບໍ່ມີເງິນອອກຕະຫລາດ

ສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ການລ້ຽງໝູມີບັນຫາໃນຄອບຄົວທຸກຍາກມີຄື:

1. ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກຕ້ອງເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມໃນເວລາໄດ້ຮັບໝູມາລ້ຽງ, ນອກນັ້ນໝູໂຕໃຫຍ່ກໍ່ກິນຫລາຍ ແລະເປັນພາລະຢ່າງໜັກໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ
2. ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກບໍ່ມີອາຫານກິນພຽງພໍແລ້ວ, ການທີ່ເອົາໝູມາເພີ່ມນັ້ນຫຍິ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນພາລະເພີ່ມ,
3. ການລ້ຽງໝູນັ້ນຈະໃຊ້ເວລາພໍສົມຄວນກ່ອນຈະຂາຍໄດ້.

ກໍລະນີສຶກສາທີ 02

ຄອບຄົວຂອງຄົນພິການທີ່ບ້ານໂນນຫນອງຫວ້າມີສະມາຊິກທີ່ເປັນຄົນພິການ ອາຍຸ 60 ປີເປັນຄົນພິການທາງສະໝອງແຕ່ເກີດ. ຜູ້ກ່ຽວອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວນ້ອງຊາຍ. ນ້ອງຊາຍໄດ້ເຮັດກະຕູບໃຫ້ຢູ່ ຄອບຄົວນີ້ຖືວ່າມີຖານະປານກາງ. ແຕ່ກ່ອນກະຕູບທີ່ຄົນພິການອາໄສຢູ່ນັ້ນ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວເອົາໄວ້ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນຟືນແລະບໍ່ມີປ່ອງອາກາດເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ; ພາຍຫລັງທີ່ຄອບຄົວໄດ້ຮັບໝູຈາກໂຄງການ, ພະນັກງານສະມາຄົມຄົນພິການແນະນຳໃຫ້ຄອບຄົວປັບປຸງຮ້ອນໄຫ່ມໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຢູ່ເພື່ອໃຫ້ຊີວິດຂອງລາວດີຂຶ້ນ.

ຄອບຄົວນີ້ຖືວ່າມີອາຫານກິນພຽງພໍສຳລັບເຂົາເອງແລະພຽງພໍສຳລັບໝູ. ພວກເຂົາມີໝາກສາລີສະສົມໄວ້ແລະມີຮຳສຳລັບໄວ້ເກືອໝູ. ມີແຮງງານກໍ່ມີພຽງພໍແລະອາຫານສຳລັບເກືອໝູນີ້ນຶ່ງສອງຄາບ.

ກໍລະນີສຶກສາທີ 02

ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກແຕ່ມີແຮງງານພຽງພໍ. ລາວມີອ້າຍເຂົນຢູ່ນຳແລະຜົວຂອງລາວຈະໄປເກັບຜັກທຸກໆວັນ, ສ່ວນແມ່ຂອງລາວກໍ່ຈະຊ່ວຍລ້ຽງໝູ. ກ່ອນໄດ້ຮັບໝູ, ຄອບຄົວມີອາຊີບເກັບຫິນຂາຍເຊິ່ງເປັນວຽກໜັກສຳລັບລາວ. ປັດຈຸບັນນີ້ເມື່ອມີໝູລ້ຽງແລ້ວລາວກໍ່ມີທາງເລືອກອີກອັນນຶ່ງວ່າຈະໄປເກັບຜັກຫລືລ້ຽງໝູຮ່ວມກັບແມ່ຫຍ່າ. ຄອບຄົວຂອງລາວມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈກັບໝູທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການ.

3.1 ຈຸດຕິ

ກ່ອນຈະມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳນີ້ ທາງໂຄງການໄດ້ປຶກສາຫາລື, ວາງແຜນຮ່ວມກັບຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າກິດຈະກຳທີ່ເຂົາຄັດເຮັດນັ້ນແມ່ນເໝາະສົມ ແລະ ເປັນຄວາມ ຕ້ອງການທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ ການປຶກສາຫາລືດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳນີ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳລ້ຽງໝູໃນ 8 ຄອບຄົວເຫັນວ່າໝູໃນ 7 ຄອບຄົວຍັງມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ຈຳນວນໝູເພີ່ມຂຶ້ນ.

ກິດຈະກຳໝູນີ້ເໝາະກັບວຽກບ້ານປະຈຳວັນຂອງຍິງແລະຊາຍເພາະເປັນວຽກທີ່ເຮັດພາຍໃນຄົວເຮືອນແລະ ບໍ່ໃຊ້ເວລາຫລາຍພ້ອມທັງເປັນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຫຼືສາມາດເຮັດແທນກັນໄດ້ລະຫວ່າງຍິງແລະຊາຍ.

ສະມາຄົມຄົນພິການຈະເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັບກະສິກຳເມືອງໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມແລະຂໍ້ແນະນຳ ຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳມີຜົນສຳເລັດ. ການລ້ຽງໝູຈະເປັນບ່ອນສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄົນພິການແລະ ຄອບຄົວໃນເວລາໝູອອກແມ່ແຜ່ລູກແລະເມື່ອຄົນຂ້າງບ້ານຍົມໝູໄປປະສົມພັນ.

ເມື່ອໂຄງການສິ້ນສຸດໄປແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈະມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບກິດຈະກຳແລະຈະມີ ປະສົບການໃນການລ້ຽງໄວ້ຕິດຕົວ. ກິດຈະກຳນີ້ຈະໄດ້ຮັບການສືບຕໍ່ແລະສະມາຄົມຄົນພິການແຂວງເປັນຜູ້ ກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ກິດຈະກຳໄດ້ສືບຕໍ່ພາຍຫລັງທີ່ໂຄງການສິ້ນສຸດ.

3.2 ຂີດຈຳກັດ

ກິດຈະກຳລ້ຽງໝູມີຄວາມສະດວກສູງສຳລັບຄອບຄົວທີ່ມີຖານະປານກາງຫລືຮັ່ງມີ. ສຳລັບຄອບຄົວທີ່ທຸກ ຍາກ, ແນະນຳໃຫ້ທາງໂຄງການສະໜອງອາຫານໝູໃນໄລຍະເລີ້ມຕົ້ນຈົນກົວຜູ້ກຽວໄດ້ຂາຍໝູແລະເພື່ອ ຮັບປະກັນວ່າພາລະຂອງຄອບຄົວທຸກຍາກຈະບໍ່ໜັກເກີນກົວຈະແບກຫາບໄດ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ຄອບຄົວທີ່ທຸກ ຍາກບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຍ້ອນເຂົາຄິດວ່າອາຫານສຳລັບຄອບຄົວບໍ່ມີພຽງພໍ, ບໍ່ມີຈະກິນຢູ່ແລ້ວຖ້າມີ ໝູມາເພີ່ມຫຍິ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຍາກລົງກວ່າເກົ່າ.

ປະເພດຂອງຄວາມເປັນພິການກໍ່ເປັນຂີດຂໍ້ຈຳກັດນຶ່ງເຊັ່ນ: ພິການທາງສະໝອງ(ການສື່ສານຫຍຸ້ງຍາກ) ແລະ ປະເພດພິການທາງປາກກິກ-ຫູໜວກ ຄວາມເປັນພິການເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຫດໃຫ້ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄຳນຶ່ງເຖິງສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນພິການ.

ສາເຫດທີ່ພາຍໃຕ້ກິດຈະກຳບໍ່ໄດ້ບັນລຸຜົນມີຄື:

1. ໂຄງການບໍ່ໄດ້ປະເມີນແຫ່ງອາຫານຂອງຜູ້ຕັດສິນໃຈຮັບກິດຈະກຳ
2. ຜູ້ຮັບກິດຈະກຳຄິດວ່າໄດ້ລ້າງເລີຍຂາດຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງ
3. ສຳລັບຄອບຄົວທຸກຍາກ, ລາຍຮັບຕ່ຳ, ບໍ່ມີອາຫານພຽງພໍ ແລະ ອື່ນໆ. ຄອບຄົວເຫຼົ່ານີ້ຖ້າສະໜອງໝູ່ໃຫ້ຈະເຮັດພາລະ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຄອບຄົວເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນ: ມີລາຍຈ່າຍເພີ່ມ, ໝູ່ຈະຍາດແຍ່ງອາຫານຈາກຄອບຄົວ

ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບຈາກບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້:

- ໂຄງການຄວນປະເມີນແຫ່ງອາຫານຂອງຜູ້ຈະຮັບກິດຈະກຳນີ້ກ່ອນສະໜອງກິດຈະກຳ ຫຼື ພິຈາລະນາ ແລະ ສະໜອງອາຫານໝູ່ໃນປີທີ1ຂອງການປະບັດກິດຈະກຳ
- ໂຄງການຕ້ອງເຮັດເອກະສານ(ເຮັດໃບສັນຍາ)ກັບຜູ້ຮັບກິດຈະກຳເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມາດໃນການລ້ຽງເກືອ. ເນື້ອໃນຂອງໃບສັນຍາຄວນເວົ້າເຖິງ ການລ້ຽງໝູ່ໃຫ້ຖືກວິທີ (ບໍ່ປ່ອຍຕາມທຳມະຊາດ), ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເວລາໝູ່ມີອາການຜິດປົກກະຕິ, ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສະອາດໃຫ້ຄອບຄົວເປັນປະຈຳ ແລະ ສິ່ງສຳຄັນຕ້ອງໃຫ້ອາຫານໝູ່ໃຫ້ພຽງພໍ
- ໂຄງການຄວນໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບກິດຈະກຳປະກອບສ່ວນໃນການເຮັດຄອກ ແລະ ປະກອບສ່ວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງກັນພະຍາດ
- ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກຄວນຊ່ວຍແຫຼ່ງອາຫານເຫຼືອຫຼືວາງແຜນກັບຄອບຄົວເພື່ອສ້າງແຫຼ່ງອາຫານໝູ່ເຊັ່ນ: ຊ່ວຍໃຫ້ບຸກສວນມັນຕົ້ນ, ສວນສາລີ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງສະໜອງໝູ່ໃຫ້
- ຂີດຈຳກັດທາງດ້ານປະເພດພິການ: ໂຄງການຄວນວາງແຜນກັບຄອບຄົວຄົນພິການ, ຈັດການຝຶກອົບຮົມພາສາມືເສຍກ່ອນ ເພື່ອປັບປຸງການສື່ສານ, ອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນພິການໃຫ້ສະມາຊິກຄອບຄົວເຂົ້າໃຈ ແລ້ວຈຶ່ງສະໜອງກິດຈະກຳໃຫ້